

Invesztigáció

Nem csoda, ha a genfi²urak nem látnak tisztán, hiszen mindent ferde szemmel néznek.

Ára 50 fillér

Tavaszi örömök

— Mi történt itt? Baleset?
— Nem. A zálogházba viszik a télikabátokat.

— Most már kidobhat, kedves háziuram. Minden bokorban találni ingyen szállást.

Öngyilkos (ugrás közben):
Mennyivel kellemesebb így tavasszal az ilyesmi. Nem olyan hideg a víz...

Tünődés

Seiffensteiner Salamontul

O szentgotthárdi esetről jöt看 eszembe a Gavrile Feigelstock Ocsáru, aki libákat hízlolt és levágott és Pestre vitte eladni őket. Eccer együtt hozzá az üzlettársa, aki bámulva látja, omint o Feigelstock rohan az odvarba, edj üveg ecetes uborkával o kezibe és kergeti o macskát, okinek o szájába edj libamáj volt. „Hová futsz avval az uborkával?” — kérdezett o társa. — „Nü, — felelt o Feigelstock — ez a djalázatos dög ellopott és megzabált edj egész libamáj. Hát hodj el ne rontsa a jomrát és ne tüle fülforduljon, ozért adok neki az uborkát”. — Entente-pentente avval o szentgotthárdi incidenttel. O cseheknek meg o románoknak új láccik nadjon megfezi a jomrát, omít mitülünk elvitt és o Briand oreság félt őket, hodj valami boj lesz, hát ad nekik edj kis ganefi invesztigációs uborkát.

Anyai intelem

Az állatkertben az anya figyelmezteti a kisiát:

— Drágám, ne menj olyan közel a jebesmedvéhez! Éppen eléggé meg vagy fázva!

Bűn és bűnhődés

Kedves Borsszem Jankó!

A tanító arról magyaráz az iskolában, hogy minden bűn elveszi a bűntetését, aztán így szól:

— Ki tud erre egy jó példát mondani?

— Én, tanító úr kérem. A multkor besurrantam a kamrába és lekvárt ettem, a papa rajtakapott és megvert. Közben leütött egy beföttes üveget. Akkor jött a mama és jól megpofozta a papát.

Új Talpra magyar

— 1928 március 15 —

Talpra magyar, hí az adó,
Ne légy adómehtagadó.
Forgalmi vagy luxus legyen:
Ez a kérdés nem idegen.
A kincstári fölöslegre
Esküszünk, esküszünk,
Hogy Bud Jánosért megveszünk.

Adó volt sok mostanáig,
Törleszthetik unokáink,
Aki elátkoznak minket
S összes adónemeinket.
A kincstári fölöslegre
Esküszünk, esküszünk,
Hogy Bud Jánosért megveszünk.

Fényesebb a mi nadrágunk,
Mint a magángazdaságunk.
A nadrágunk azért fényes,
Mert itt sok ez „ültetvényes”.
A kincstári fölöslegre
Esküszünk, esküszünk,
Hogy Bud Jánosért megveszünk.

Sehonnai, bitang ember,
Aki adót vallni nem mer,
Kinek drágább rongy üzlete,
Mint a büdzsé becsülete.
A kincstári fölöslegre
Esküszünk, esküszünk,
Hogy Bud Jánosért megveszünk.

Hol sírjaink domborulnak,
Végrehajtók leborulnak
S míg szívükben bánat lüktet,
Dobra ütök sírhelyünket.
A kincstári fölöslegre
Esküszünk, esküszünk,
Hogy Bud Jánosért megveszünk.

— De hiszen ez az operett tele van lopott muzsikával. És ezért még fizet is, direktor úr?
— Nyugodt lehet. Csak annyit fizetek érte, amennyit talált holmik után szoktak fizetni.

Váratlan felelet

Tanárnő: Kovács Magda, hogy lehet az, hogy én magát tegnap este a ligetben egy bokor mögött láttam csokolódnizni?

Magda: Az csak úgy lehet, kérem, hogy a bokor nem volt elég sűrű.

Első segítségnyújtás

Tekintettel arra, hogy a népjóléti miniszter kötelezi mindazokat, akik öt személynél több munkaerőt foglalkoztatnak, az elsősegélynyújtás-tábla kifüggesztésére, a *Borsszem Jankó* is kénytelen hasábjaira kifüggeszteni a táblát.

Sérülés Ha a villamos elgázolja az embert, első teendő a rendőrt értesíteni. Ha az illető nem tud a lábára állani (ilyen esetek is vannak), akkor meg kell kérni a járókelőket, hogy vigyék az embert a legközelebbi rendőr elé. (Ne K. betűs rendőr elé.) A rendőrnek el kell mondani, hogy mi történt. Ha az illető az elgázolás következtében nem tud beszélni (ilyen esetek is vannak), akkor egy cédulára kell írni az elgázolás körülményeit. A rendőr jegyzőkönyvet vesz fel és értesíti a mentőket.

Vérzés csillapítás Ha az ember szíve vérzik, ajánlatos egy éjjeli lokálba menni. Ott mindig akad jószívű táncosnő, aki hajlandó a vérző szívet csillapítani.

Égés Többféleképpen gyógyítható, de leghatásosabb nagyobb pénzösszegegél. Ha a vágytól ég az ember, akkor a házasságra kell gondolni, ha a boltunk ég, akkor vigyázni kell, hogy a biztosító társaság ne jöjjön rá a „dologra”.

Nyavalyatörés Egyetlen egyszerű: végre már életbe kell léptetni az önműködő telefont.

Fagyás Kellemetlen dolog. Az embert súlyos beteggé tesz a hitelezők, akik arra hivatkoznak, hogy nyáron ígéretet tettünk, hogy fizetünk „majd ha fagy”.

Gutaütés Van féloldalú, egész és lapos. Egyik sem kellemes. Hölgyek is megkaphatják és ajánlatos, hogy ne forduljanak meg olyan helyen, ahol barátnőjük új ruháját mutogatja. Tekintve, hogy ez a betegség csúnya, leginkább a férfiak kapják meg. Különbözn nagyon gyöngéd betegség. Néha csak megsimítja az embert.

(P. L.)

Új műfaj

Az a nagyarányú érdeklődés, amely e héten a budapesti rádió leadott adóügyi felolvasást kísérte, előreláthatólag egészen új irányt fog adni a színműirodalomnak. Néhány igazgató ugyanis arra az elhatározásra jutott, hogy adóügyi darabokat irat a szerzőkkel, mert minden valószínűség szerint ez az, ami kell a közönségnek.

Egy ilyen vázlattal azonnal szolgálhatok.

AZ ADÓHÁTRALÉK

— Adóügyi tragédia 3 felvonásban —

Első felvonás

Szín: Dr. Adóalany hiányosan rendezett legénylakása. Asztal, pamlag, tükör, két szék és egy szekrény. Más bútor nincs. Amikor a függöny felmegy, az ajtón kopognak. Egy hölgy lép be lefátyolozva. Dr. Adóalany adókulccsal bezárja az ajtót. A hölgy körülnéz. A tükröt keresi. De alig veti le arcáról a fátvolt, újra kopognak.

— Ah, a férjem!

— Gyorsan ide a szekrénybe!

De nem a férj jön, hanem az adóvégrehajtó. Adóhátralék fejében elviszi a tükröt. Mire a hölgy kilép a szekrényből, nincs tükör, amelyben megnézhesse magát. Micsoda tragédia!

Második felvonás

Szín: ugyanaz, öt perccel később. A hölgy a pamlagon fekvé hallgatja dr. Adóalany vallomását, mely éppen olyan őszinte, akár egy adóvallomás. Hirtelen kopogtatnak. A hölgy ismét a szekrénybe rejtőzik. Megint a végrehajtó jön és adóhátralék fejében elviszi a pamlagot. Mire a hölgy kísétál a szekrényből, nincs pamlag, ahol folytassák a megkezdett idillt. Micsoda tragédia!

Most már a széken helyezkednek el az asztal mellett. Újabb kopogtatás.

— A férjem!

De most sem ő jön, hanem a végrehajtó. És amíg a hölgy a szekrényben van, elviszi az asztalt és a két széket adóhátralék fejében. A szoba egészen üres lesz, csak a szekrény áll még a sarokban.

Harmadik felvonás

Az adóvégrehajtó a szekrényt is elviszi, ami még nem is olyan nagy baj. De a szekrényrel együtt a benne rejtőző hölgyet is magával viszi, ami aztán a legnagyobb tragédia.

—dőd—

Nemo est poeta in patria sua

Molnár Ferenc: Na, édesem? ...

Budapest: Mióta Amerika fölfedezett, magam is rájöttem, hogy van még tehetséged.

Benes és Titulescu lecsúszott a genfi parketten

A genfi diplomáciai koncertet követő mulatságon Benes és Titulescu mindent elkövetett, hogy a nemzetközi rezgőrz-(charleston)táncban ők nyerjék el a Briand által kitűzött díjat. Általános feltűnést keltett, hogy végül is a magyar csárdásban őket táncoltatták meg. A nagydíjat a budapesti Tánczos nyerte el.

Itt a tavasz

Itt a tavasz, mint hangoztatják
Illetékes helyeken,
S már is olvad mindenfelé
A sok vaj a fejeken.

Mussolini és Seipel

A Mussolini—Seipel harcra
Csékélységem egy célzást ejt el:
Bécsben kancellárnak lenni,
Szavamra, nem fenéki — Seipel.

A lenyelt pénzdarab

— Mondja csak, Kengyelác úr... mi van a fiával, aki — jól emlékszem — gyerekkorában egy arany húszkoronást nyelt le?

— Hja, a Pali fiam!... Bizony az már huszonhét éves és a Nemzeti Bankban van alkalmazva.

— Igazán? És maga rendszeresen kapja a kamatot az után az arany húszkoronás után?

Kedves Borsszem Jankó!

Hozenglanc úrtól megkérdi a szomszédja:

— Ki vagdalta úgy össze, Hozenglanc úr?

— A fiam megborotvált.

— Na és nincs egy másik fia, aki szabó?

— Miért?

— Hogy összevarrná a bőrét az ilyen borotválkozás után.

Eltűntek a fegyver-részvények a tőzsdén

A tőzsdén arra a hírre, hogy a Népszövetség ellenőrző bizottsága ismét fegyvereket keres, élelmes ügynökök alacsony áron összevásárolták a Fegyver-részvényeket, úgy, hogy ma már egy Fegyvert sem lehetett találni az értékpiacon.

Vásároljon
vászonárut
Klein Antal
divatáruházában
Király ucca 53
(Akácfa u. sarok)

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

MOLNÁR Ferencnek olyan nagy sikere volt új vígjátékával, hogy a premiér után Olympiától egy olimpuszit kapott.

A FÉSZEK-ben két művész beszélget.

— Hallottad? A hónap végén kritikus esténk lesz.

— Ne mondd!

— Alfred Kerr, a nagy berlini kritikus estélye.

SZERENCSES színész ez a Kiss Ferenc! Az *Olympia*-ban egy huszárkapitányt játszik, aki szélhámosnak mondja magát és az előadás hatása attól függ, hogy ezt el is tudja hitetni a közönséggel. Csakhogy Kiss Ferencről senkisésem hiszi el, hogy szélhámos.

HEVESI Sándor körül nagy *Úri muri* folyik. A Nemzeti Színház igazgatója már unja ezt a *Zenebonát* és *Szibériá*-ba menekült. A kultuszminiszter *Kréta*-körözi.

Kedves Borsszem Jankó!

Nehéz szigorlatra kellett készülnöm. Csak délután volt szabad időm és egy uccára nyíló földszintes szobában dolgoztam. De az ablakom előtt éktelen lármát cseptak a Ferencvárosi futballbajnok-jelöltjei, kilenc visítózó gyerek, akikről sehogysem tudtam szabadulni. Gondoltam, ezeknek ugyan beszélhetsz, hogy csöndre van szükséged... akkor daczból még jobban ordítanak. Mentő ötletem támadt.

Egy délután kinyitottam az ablakot és rájuk kiáltottam:

— Fiúk, idefigyeljtek. Lakik ebben a házban egy ronda öregasszony, akit meg akarok bosszantani. Ha még jobban kiabáltok, adok nektek egy pengőt.

Az alkut megkötöttük. A fickók éktelen üvöltésbe törtek ki.

Másnap újra jöttek.

— Bácsi, hol a pengő?

— Nem adok! — mondtam nekik.

— Nem ad? Majd akkor bolondok leszünk itt magának ordítani!

És elvonultak az ötödik uccába. Azóta nyugodtan tanulhattam.

A régi Március 15

A béke Magyarországon a sok függetlensége olvasó- és népkör társasvacsorával ünnepelte meg márciusi idusát. Az ilyen lakomák étlapjai meglehetősen egyformák voltak: marhapaprikás, marhapörkölt, marhahatókány. A március-ünnep tüntetés-számba mentek a Habsburgok és Ausztria ellen, pedig alig történt más, mint, hogy rengeteg marhát vágtak le. Erre az időre gondolt vissza most egy régi negyvennyolcas szegedi magyar, amikor így szólt:

— Úgy látszik, ezért félték annyira a marhák március tizenötétül.

HANGOS sikere van a Fővárosi Operettszínháznak a jazz-operettel. A siker egyik főoka az, hogy olyan keztyűs kézzel bánnak vele. Még a karmester is fehér keztyűben dirigálja.

IBSEN centenáriuma alkalmából a vidéki színházakban is végigremeklik a nagy norvég költő drámáit. Milyen jó Ibsennek! Ő már nem szenved.

JAZZ-operát játszik márciusban a Városi Színház. Annyi már biztos, hogy a dalmű nem remekmű, legföllebb csak Krenek-mű és hogy a jazzzenétől inkább a színház, mint a siker lesz zajos.

MÓRICZ Zsigmond darabjait újabban a Vígszínház adja elő. Megkérdeztük *Jób* Dánieltől, mi ennek az oka.

— Ez egyszerű, — felelte az igazgató. — A mi lipótvárosi közönségünkről köztudomású, hogy szereti a Móriczokat.

Modern pedagógia

A kultuszminiszter azzal a tervvel foglalkozik, hogy a tanyai iskolákat autókkal lássák el. A parasztnébuló ezentúl nem fog gyalog járni, hanem szépen megvárja, amíg eljön érte az autó, mely elviszi őt az iskola kapujáig.

Elképzeljük a jövőben a tanító munkáját és feltételezzük, hogy az a szuggesztív, amellyel növendékeire hatni akar, kizárólag *autoszuggesztív* lesz.

Azt is természetesnek találjuk, hogy a jövőben minden tanköteles le fogja tenni a sofőrvizsgát, még pedig *autódidaktikai* alapon.

Végezetül abban, hogy a hatóság a gyermekeket autókba ülteti fel, csupán a korszellem örvendetes fejlődését látjuk. Mert eddig csak a tanítók *felültetése* volt divat.

Razzia után

— Mi az, Bergli úr, miért zár olyan korán?

— Mert a rendőrség az előbb erre razziázott és elvitte a törzspublikomat.

KÉT SZERZŐ:

a híres és a névtelen

A névtelen szerző fölkeresi a híres szerzőt, aki hátat fordít neki.

A névtelen: Bocsnát, mester...

A híres (*széttérpeszkedik a karos-székből*): Sajnálom, de autogramot kizárólag nőknek adok.

A névtelen: Kivételesen nem autogram...

A híres (*vá se néz*): Hát micsoda? Ki maga? Fotografus, színész, riporter, színgazgató?

A névtelen: Egyik se. Én csak egy kezdő vagyok.

A híres Hm, egy kezdő. Nem rossz. Kezdetben teremté az Úr az eget és a földet. Kezdetben volt a szemtelen dramaturg, a komisz színgazgató, az epés kritikus. De most? A dramaturg a kezemből eszik, a színgazgató boldog, ha bakkarán elnyerem a pénzt, no és a kritikus? Az csak a sorok közt mer rólam rosszat írni...

A névtelen (*bátorságot kapva*): Ah, mester, milyen érdekes...

A híres: Csak semmi bizalmaskodás... Szóval: maga egy kezdő. És mivel kezdte? Folytassa!

A névtelen: Azzal kezdtem, hogy egy darabot írtam.

A híres (*se most, se később nem fordul meg*): Végzett elemi iskolát?

A névtelen: Érettségim is van.

A híres: Egyetem?

A névtelen: Abszolváltam.

A híres: Regények?

A névtelen: Írtam.

A híres: Mars ki és mondja meg az inasomnak, küldje be a házitanítómát.

A névtelen: A házitanítót? (*Menteni próbálja, ami még menthető.*) Hogyan? Ön tanulni méltóztatik? Bizonyára spanyolul. Mert azt olvastam, hogy a mester legújabb darabját legközelebb Spanyolországban játsszák. Az én darabom is ott játszódik.

A híres: Hogy meri maga az én spanyol levegőmet megfertőzni?

A névtelen: Kérem szépen, mester, az igazgató úr azt mondta: szenzációs a darabom, csak az a kellemetlen, hogy a szerző neve ismeretlen. Azt tanácsolta nekem, szerezzek a darabomhoz egy híres nevet és azért gondoltam, hogy...

A híres: Maga nem is olyan buta, amilyennek az egyetemi képzettsége után gondoltam. Maga tetszik nekem. Írja rá a nevemet a darabjára, adja vissza a direktornak és kérjen nagy előleget. Dollárban is elfogadom.

A névtelen: Oh, mester... (*Közelebb akar lépni.*)

A híres (*leinti*): Alkalmilag küldje el a fényképét... hogy legalább tisztában legyek az arcával. (*Int neki, hogy távozzanak.*)

Dzsín

Egy librettista emlékkönyvéből

„A háború kitorérésekor bevonultam és rövidesen a harcra kerültem. Súlyos fejlővést kaptam, amely megsértette az agyvelőt is és így vált lehetővé, hogy tartósan szabadságoltak s megkezdhettem operettszövegírói tevékenységemet”.

KIS PANTHEON

ÉVA

A nők ősanja és prototípusa. Kirívó nőiségére jellemző, hogy képes volt az első emberhez férjhez menni, aki útjába került. Hát nincs igazam, mikor megvan a véleményem a női nemről?

JÁKOB

Az Ószövetség leghíresebb légtornásza. Létrán végzett produkciói még ma is emlékeztetnek. Lásd: Jákob létrája.

MÓZES

Származására nézve az akkori egyiptomi fáraó lányának ballépéséből származik. Neki köszönhetjük a numerusz klauzuszt, mert ha annak idején nem találja fel az izraelita vallást, Haller István bajosan tudta volna ezt a törvényt megalkotni.

NÉRO

Császár és költő. Egyébként örült. Ez utóbbi teszi érthetővé, hogy miért foglalkozott császár létére költészettel is.

HANNIBAL

Portás az ókori Rómában. Lásd: Hannibal ante portas.

SHAKESPEARE

Színműírással foglalkozó angol fiatalember. Ciklus című műve meglehetősen ismert.

JEANNE D'ARC

A história intimpistái orleansi szűz néven is szokták emlegetni. Nem tudom, mi igaz a dologból, de orleansi születését semmi okom sincs kétségbevonni.

CAESAR

Annak idején valami nagy kutya lehetett. Ezt onnan gondolom, hogy nagyon sok kutyát még ma is az ő nevére keresztelnek.

SZÉP HELÉNA

A róla szóló operetről nevezetes.

LEONARDO DA VINCI

Elég jó festő. A Modiano plakátpályázatára készített műve majdnem dícséretet nyert.

STRINDBERG

Szintén engemet követ.

OTTÓ WEININGER

Orvos, filozófus és nőgyűlölő. Már zsenge ifjú korában öngyilkos lett. Azóta helyette is nekem kell gyűlölni a nőket. Rémes!

WAGNER

Muzsikus. A hangok királya. Nem tévesztendő össze Wagnérrel, a hangszerkirállyal.

MATUSSALEM

A Pesti Napló első előfizetője. Mint ilyen, nagyon megelégedett, jókedvű volt. Nagyon szeretett füttyülni. Legtöbbször Voronoffra füttyült.

Lakatos László
után, csaknem szószérint:
—eszfer—

Dadaista festészet

avagy: hogy születik a modern remekmű?

Bethlen István Debrecenben

— Új Hányáda —

Régen vót oly vidám est, mint Debrecenben vót,
Midőn gróf Bethlen István tartott beszámolót.
Minden fehér asztalnál együtt és szerteszét,
Honunk vidám atyái itták a hegy levét.

Zsúfolva volt a szálló mindegyik asztala,
Ki csak számított volna, az mind együtt vala,
Kunapé, Sokorói, Hadházy, Baltazár
És folyt a sok beszéd s a bor, miként az ár.

És Bethlen gróf, hazánknak e legnagyobbika,
Midőn beszélt, morajlott a fess Arany Bika.
Minden szem rajta függött, no persze, hajaha,
Midőn ily szókra nyilott vezéri ajaka:

„A népnek visszaadjuk mától minden jogát,
Kivételes hatalmunk megszüntetjük tehát.
Megengedjük a népnek, eztán így léssen ez,
Hogy szabadon szavazhat — miránk, természetes”.

Püspök úr Baltazár most nagyot prüszszente rá,
De Bethlen ő beszédét tovább is folytatá:

„A Bé-listások száma is egyre csökkenő,
És munkaalkalomban már nincsen zökkenő.
Ki adófizetésnél így szól: Isten őriz! —
Forgalmista lesz abból s forgalmat ellenőriz.

Zsidó-kérdésbe sincsen már semmi, semmi baj,
Numerus clausus mellett virul a sémi faj.
Nem módosítgatom hát a régi elvemet:
Szeretem a zsidókat és ők is engemet”.

A püspök úr egy szörnyű nagyot prüszszente rá,
És Bethlen ő beszédét tovább nem folytatá.

Fogyott a bor, a szóda, majd jött a fürge tánc,
Sokoró így kiáltott: „Csarleszton, allezánc!”
Szólt Baltazár: „Ha Budnál nem működne a sróf, —
Vezérnek legkülönb vón a Bethlen Pista gróf!”

Két dudlis egy csárdában

— Mama, mi lesz? .. Hát ki szí itt tulajdonképen? .. Én vagy te? ..

A képviselő urak előbb agyba-főbe sértegetik egymást, azután kijelentik, hogy nem volt szándékukban egymás személyét megbántani

Seiffensteiner Salamon bátyánk erre nézve a következő anekdotát mesélte el:

Blau azzal volt vádolva, hogy felpofozta Gelbet.

— Beismeri? — kérdi tőle a bíró.

— Én? — feleli Blau — miért pofoztam volna fel Gelbet? Micsoda okom lett volna nekem, hogy Gelbet felpofozzam?

— Azért vágott pofon — szól közbe Gelb, — mert azt mondtam neki, hogy mindenkit becsap, akivel üzletet csinál.

A bíró erre rátámad Gelbre:

— Úgy? Ezt mondta maga Blau-nak? Akkor meg is érdemelt volna egy jó pofont!

— Legyen egész nyugodt a bíró úr — mondja erre Blau, — kapott is tőlem egy olyat, hogy a falnak esett.

Aszpasz a képviselő urak: mondanak is egymásnak olyanokat, hogy a falnak esnek tőle.

Szigorlaton

A tanár vizsgáztatja a jelöltet.

— Mit tenne, jelölt úr, ha örökséghez jutna?

— Az első évben semmit!

Ismerd meg tenmagadat!

A *Színházi Élet* mult héten közölte egy amerikai professzor tabelláját, amelyből mindenki megállapíthatja, milyen a jelleme. Sajnos, az amerikai professzor, amikor ezt a tabellát összeállította, nem gondolt a pestiekre, mert akkor elmés találmányát az alábbiak szerint módosította volna:

Kérdés	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Szeret-e adót fizetni?	Boldog vagyok, ha fizethetek	Nem nagyon	Pontosan fizetek	Csak a végrehajtón keresztül	Egy frászt!					
Szidja-e a zsidókat?	Csak amióta kitérttem	Szidom, mert magam is az vagyok	Szeretem a zsidókat, mert abból élek, hogy üldözöm őket	Méhely Lajossal tartok	Nem ismerek zsidót. Csak izraelitát					
Hányszor csalta meg a feleségét?	Soha. (Mutogatnának spirítuszban)	Csak akkor csalogok, ha növelkezdek	Kevesebbszer, mint engem a feleségem	Kell, hogy megcsaljam a feleségemet, mert akkor hogyan legyek hű hozzá?	Sohase csalom meg a feleségemet, pedig már elmúltam 80 éves					
Hányszor bliccel a kávéházban?	Kikérem magamnak!	Mindig bemondom a süteményt, csak a kávé fejtem ki	Szeretek az ajtó mellett ülni	Csak akkor bliccelek, ha szórakozott vagyok. És ki nem szórakozott ebben az ideges világban?	Sohase bliccelek, csak feltűnés nélkül távozom, de borraivalót hagyok a tálcán					

Finom distinkció

— Papa, mi az a felekezeti antiszemitizmus?
 — Mikor azt mondják ránk: büdös zsidó.
 — Hát mi az a szociális antiszemitizmus?
 — Amikor azt mondják ránk: zsidó.
 — És mi az a gazdasági antiszemitizmus?
 — Amikor azt mondják ránk: izraelita polgártárs.
 — Most már tudom. A gazdasági antiszemitizmus a legkomiszabb.

Ez oszt az igazi keresztelés!

Kedves Borsszem Jankó! Falun jártam a napokban és egy nagybajszú magyarnak a fajkeresztelés csodáiról beszéltem.

— Idefigyeljen, bátyám, — mondtam. — Ha egy szibériai kutyát egy német farkaskutyával párosítanak, pulik jönnek a világra.

Az öreg elgondolkozott egy percig, aztán tempósan így nyilatkozott:

— Az semmi, uram. Volt a mi falunkba egy vízimolnár, tiszta magyar legény, az elvett egy sváb lányt, oszt a fiúk tűzoltó lett Pesten.

A Népszövetség és a pesti színházak

— Tulajdonképpen a pesti színházak miatt van, hogy a Népszövetség ellenőrző bizottsága fegyverkezést szimatol és Pestre jön.

— Miért?

— Mert a színházak a mult héten mind felvonultatták a nagyggyúikat.

Föllendült a színházi ipar

Pesti színházgazdátok: Tessék besétálni... Itt a jó darab!
Publikum: Most nincs pénzem. Még várok — egy darabot.

OLYMPIA VAGY: A MÉHELY HIDEG KÉK SZEME

Fajvédelmi játék 3 felvonásban

Első felvonás

Góthné: Nézd Olympia, ez az izé; ez a Kovács nem való a mi kékvértől duzzadó fajkörünkbe, ez az ember demokrata érzelmekkel van telítve... Szakítanod kell vele...

Gombaszögi Frida: Pedig olyan jól lovagol.

Góthné: Nem szeretem azokat a demokratákat, akik olyan jól lovagolnak. Könnyen lóvá teszik az embert. És különben is mit szól mindezekhez Méhely tanár?... Az ő hideg kék szeme! Erre gondolj, kérlek.

Gombaszögi (faji önérettel): Csakugyan!

Góthné: Ne kínozd. Praxisból tudom, hogy a férfiakat nem szabad kínozni. Tanulhatnának tőlem a felelőtlen elemek. Humánusnak kell lenni. Meg kell ölni őket.

Gombaszögi (göggél): Úgy teszek.

Kiss Feri (jön): Mi ujság?

Gombaszögi (végigméri): Kanász!

Kiss: Ez az utolsó szava?

Gombaszögi: Igen. Disznóhajcsár!

Kiss (elkőszön): Jön még az én uccámba. (Sietve el.)

Góthné: Fájt?

Gombaszögi (gyötrődve): Friedrich Pistának se fájhatott jobban, amikor lemondott...

Góthné: Milyen szerencse, hogy a fajvédő történelem mindenre tud példát.

Hegedüs (beront): Kérem... baj van... ez a Kovács, aki az önök társaságát oly régóta élvezi, közönséges zsidó. Azelőtt Kohn volt, most kaptam a telefonértesítést a fajvédő irodából. Kompromittálta önöket. Mit szól ehhez Méhely? Az ő hideg, kék szeme!

Góthné (sikoltva): Ah és még ajánlottuk is Buday Dezsőnek a Beszkárt-hoz. Micsoda szégyen! Hogy fogunk ebből kímászni?

Második felvonás

Gombaszögi: Mondja, hát csakugyan zsidó maga?

Kiss: Bebizonyítam?

Gombaszögi: Megtenné?

Kiss (súgva): Vannak bizonyos situációk...

Gombaszögi: Jól van. A magáé lesz. De ígérje meg, hogy soha többé nem teszi ide a lábát. És Buday De-

zsöhöz se megy el azért a kalauz-állásért. Megígéri?

Kiss: Hát csak nem gondolja, hogy felesapok kalauznak? Eszembe sincs jegyet adni. Inkább magam váltok jegyet.

Gombaszögi: Megörült? Egy tiszta-fajú-nóvel?

Kiss: Jó. Akkor nem váltok jegyet magával.

Gombaszögi: Az más. Akkor a magáé vagyok.

Harmadik felvonás

Góthné: Képzeld, éppen most olvasom az Új Nemzedékben, hogy ez a Kovács született keresztény, az apja pápai gróf volt. Igaz ez?

Gombaszögi (meggyőződéssel): Igaz.

Góthné: Honnan tudod?

Gombaszögi: Ugyan kérlek, hát mit gondolsz, mit csinált az az ember egész éjszaka? Talán lovagolt?

Góthné: Oh, ha ezt Méhely megtudja. Az ő hideg, kék szeme...

Gombaszögi: Az semmi. De mit szól majd hozzá Hevesi, a főrabbi, ha megtudja, hogy a mi hithű ortodox családunk kitért?

DYMI

Molnár Jenőtréfái

I.

Kati megnézte az „Olympiá”-t

Kati Veszprémmegyéből jött Budapestre. Húszesztendő, nyílt tekintetű, tisztafejű, lelkes falusi lány. Minden iránt érdeklődik, a városi élet apró és nagy jelenségeit mohón habzsolja, de mindennél jobban izgatja a színház. Mert Kati soha életében nem látott színházat. Csak hallott róla. Sokat, tarkát, szépet, édeset, andalítót.

Harmadik hónapja szolgál nálunk Kati. Olyan ügyes lány, hogy hamarosan kiverekedte magának a szobalányi rangot. És olyan ügyes a lelkem, hogy még gyorsabban kiverekedte magának egy fiatal rendőr vonalmát. Ez a daliás legény azzal főzte meg Katit, hogy ingyen színházat ígért neki. A rendőrnek ez módjában van, mert hetenként egyszer ügyeletes szolgálatot teljesít valamelyik színházban. A mult vasárnap a Magyar Színházban volt inspekción. Így jutott el Kati Molnár Ferenc „Olympiá”-nak második előadásához. Valahol a mennyezet alatt, lépcsőn ülve bámulta végig a darabot. És Kati százszor izgatottabb volt, mint a szerző és valamennyi színész együtvéve. Mert ez volt Kati színházi premiérje.

Színház után kipirult arccal jött haza Kati. Mit látott, mit hallott? — határozottan izgatott a kérdés. Egy szűz falusi szempár, amely most látott először komédiát...

— Na, hogy mulatott, Kati? — kérdeztem.

— Jaj, azt el se lehet mondani... olyan, de olyan szép volt. Teccik tudni, a jányon sárga selemruha volt, a kapitány megcsókolta, de úgy... hajjaj!...

Ki akartam csiklandozni belőle az „Olympia” meséjét. Azt mondtam: — Én még nem láttam ezt az Olympiát. Miről szól?

— Hát arrul, hogy egy jány (értsd: Olympia hercegnő) aszongya a legénynek, hogy „paraszt”. Sokszor mondja neki, hogy „paraszt”, aztán a legény megcsókolja, de ott van az anyós is, aki nagyon magasán hordozza a fejét, de mindenki utálja, aztán egy szép szalmakalapba gyön a jány és mikor elmegy a legénnyel, elkezd mindenki csattogtatni, azt kiabálják: Horváth Ferenc (értsd: Molnár Ferenc) és kigyótt a Horváth Ferenc és nagyon teccett neki, hogy úgy csattogtatnak.

— Semmi más nincs a darabban? — Hát ennél több, amit mondok, nincs benne, de az nagyon szép, ami benne van. Olyan finoman beszélnek az urak meg a nagyságák, csak az a

kár, hogy nóta nincs benne. Mért nincs benne nóta, doktor úr?

— Azért nincs benne nóta, — próbáltam magyarázni, — mert azok nóta nélkül is megértik egymást.

— Persze!... Mondta is a rendőr, hogy azok nem magyarok, hanem németek, azért nem nótáznak.

— Aztán megnézné mégegyszer, Kati?

— Meg én! Százszor is megnézném, hogy csókolja meg a kapitány a selemruhás jányt.

II.

„... kéretik 9 személynek küldeni”

Pár hónappal ezelőtt levelezőlapot kapott a feleségem. Aláírás nélkül, ismeretlen kézből származó női frás azt közölte, hogy az alább következő imát egy szentéletű szerzetes küldte szét kilenc személynek, hogy azok az egész világon terjesszék és ha nem adja tovább, akkor szerencsétlenség éri. Feleségem, pedig igazán nem babonás természetű, nekifeküdt és kilenc címre tovább küldte az imát, amely így szólt: „Jézus Krisztus, Hozzád fohászokunk, te szent Halhatatlanság, könyörülj rajtunk és az egész népen, most és mindörökké, ámen!”

A napokban ismét ilyen levelezőlapot hozott a posta a feleségemnek. A szöveg szó szerinti egyezett, csak éppen a szentéletű szerzetes helyett a jeruzsálemi főbábi hivatkozott a névtelen levelező, mint aki az ima-szöveget kilenc személynek szétküldte, hogy azok az egész világon terjesszék. „Aki tovább nem adja, — hangzott az írás — azt szerencsétlenség éri, ezért kéretik az imát kilenc személynek küldeni és egyúttal valamit kívánni, ami kilenc nap alatt teljesül.” Az ima szövege pedig ez volt: „Juda,

Hozzád fohászokunk, te szent Halhatatlanság, könyörülj rajtunk és az egész népen, most és mindörökké, ámen!”

Feleségem, pedig igazán nem babonás természetű, nekifeküdt és kilenc címre tovább küldte az imát. (Arról persze nem tudok, mit kívánt magának.)

Én pedig, gondolkozva a dolgon, így fejtettem meg a titkot:

A m. kir. postán valaki hivatalosan meg van bízva, hogy a forgalom növeléséről gondoskodjék. Ez a hivatalos közeg eszelte ki a lavina-imát és fogyasztat minden nővel kilenc levelezőlapot.

Most már értem, mért mutat ki a posta költségvetése olyan nagy fölösleget.

III.

A piros csíkok

Az ezredorvos új tisztiszolgát kapott, aki még nem volt tisztában a katonaélet alapelemeivel. A rangfokozatokat és azok külső jeleit sem ismerte.

Éppen szolgálatban volt az ezredorvos, amikor egy tábornok lép az előszobába. A tisztiszolgának sejtelmé sem volt, micsoda nagy rangot jelent a vörös nadrág, csak úgy félvállról kérdezte:

— Kit tetszik keresni?

— Az ezredorvos urat.

— Most nem lehet, kérem, mert el van foglalva.

— No, csak menj be, fiam és mondd meg neki, hogy ki van itt.

A tisztiszolga bement.

— Jelentem alássan ezredorvos úrnak, egy katona van odakint.

— Miféle katona?

— Egy katona...

— Te fajnók! Azt kérdezem, milyen katona?

— Jelentem alássan, piros csíkok vannak a lábán.

— Menj és mondd meg neki, hogy most nem érek rá, majd jöjjön el holnap, de addig is tegyen a lábára hideg borogatást.

Domnule Titulescu!

Ha beteg, mért megy Genfbe?
Mért nem Pöstyénbe?...

Március 8-tól 15-ig

Dona Juana

Főszerepben

Elisabeth Bergner

Egy szerelem regénye 10 felvonásban

Aranykakas

Főszerepben

Liane Haid

Filmjáték 8 felvonásban

K A M A R A

Március 8-tól 15-ig

Elisabeth Bergner

legújabb filmje

Dona Juana

Szerelemi regény 10 felvonásban.

NIONGA

Filmregény Afrikából, eredeti benszülött szereplőkkel

CORVIN SZÍNHÁZ

Az ellenzéki képviselők és Seiffensteiner Salamon

Sokszor halljuk, hogy ellenzéki honatyáink Bethlen miniszterelnökségét kritizálva kijelentik, hogy ez vagy az az ő miniszterelnökségük alatt nem történhet meg. Megkérdeztük lapunk illusztris Salamonját, mi a véleménye erről.

Seiffensteiner Salamon bátyánk a következő anekdotával válaszolt:

— A Kratzmich Adolf a Stefánia úton sétált, amikor egyszerre csak egy arra lovagló huszárkapitánynak megbokrosodott a lova és ledobta hátról a kapitányt.

— Na, ez velem nem történhet meg, — jegyezte meg fejszóvalva Kratzmich.

— Ejnye, a teremtésit a görbe lábának, — fordult felé a huszárkapitány — csak nem akarja azt mondani, hogy jobban lovagol, mint én!

— Isten ments, — felelte a Kratzmich.

— Hát akkor micsoda hencegés az, hogy magával ez nem történhet meg?

— Mert én egyáltalában fel sem ülnék egy lóra, — felelte Kratzmich.

Hacsak ötlet kell Pesten

Az első segélynyújtásról szóló szemléltető plakát kifüggesztésére rendeltileg köteleztek minden üzemet. A példán okulva, egyes vállalkozók olyan ötleteket eszeltek ki, amelyek megvalósítása lényegesen hozzájárul veszélyeztetett életünk biztonságához. Mutatóba ezt a kettőt adjuk:

Egy könyvkiadó azt proponálja, hogy minden kereskedő legyen köteles beszerezni az „Engedélyezett káromkodások gyűjteménye” című munkát, hogy kéznél legyen a forgalmi adó levadásánál. Egy ruggyantáblagyógyász arra szeretné kötelezni az autótulajdonosokat, hogy a pneumatikot nevével és pontos lakcímmel ellátott festékpárnás bélyegzőkkel szereljék fel, miáltal az elgázolt egyén abba a kellemes helyzetbe jut, hogy a meglógott autós nevé és pontos lakcímét elgázolt testrészéről egyszerűen leolvashatja.

Humanizmus

— Mondja csak, Kéri úr, mért nem mutatkozik sehol a feleségével?

— Miért? Az emberek semmi rosszat sem tettek velem...

Kültelki vendéglátás

— Kedves szomszéd, nem adná kölcsön a Jani gyereket holnap délutánra?

— Aztán minek?

— Vendégeim jönnek holnap, oszt rá akarom ültetni a Jani gyereket a díványra, ott, ahol lyukas.

ARANYKÖPÉSEK

Feltűnés nélkül távozni csak férfi tud. Feltűnéssel érkezni csak asszony.

*

A szerelemben az inas mülja felül a mestert.

Karádi Emil

Képrejtvény

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Villanyerő”. Könyvjutalmat Ziegler Sándor (Magyar ucca 30. II. emelet) kap.

„Mindnyájan olyan fiatalok vagyunk, amilyen rugalmasak véredényeink.” Ezért, hogyha megelőzni akarja az időelőtti előregedést és az ütőerelmesedést, használja a D'Arsonal-sugaras kúrát az F. I. elektro-mágneses Gyógyintézetben (VI, Vilma királynő út 11.)

Öngyilkosok, vigyázat!

Miről ismerni meg a pesti tavaszt? A nyíló ibolyáról? Dehogy! A meleg napsugáról? Ördögöt! Avagy tán arról, hogy a nők már nyári kalapban járnak? Fenét! A pesti tavaszt azokról a plakátokról ismerni meg, melyeket az öngyilkosok védelmére raggatott ki a hatóság. Igen, kérem, ha ezek a plakátok megjelennek az uccasarkokon, akkor már tudjuk, hogy itt van a tavasz, itt van végérvényesen. Ime a plakát:

ALLJ! Hová indulsz? A Dunánán? Akkor tartsd szem előtt a következőket:

1. Vízbeugrás előtt rendezd adósságaidat, nehogy egészen elmerülj.
2. Ne ballábbal lépj le a hídról a Dunába, mert a babona szerint szerencsétlenség érhet.
3. Ha náthára hajlamos vagy, halaszd az öngyilkosságot későbbre, mert ilyenkor, márciusban, a Duna vize még hideg és mi lesz, ha megfázol?
4. Ha a hídról a Dunába ugrol, vigyázz, nehogy véletlenül egy arra haladó propellerben megüssd magad.
5. Ha sorsjegyed van, bátran beugorhatsz. A sorsjeggyel együtt talán téged is kihúznak.
6. A százpengős bankjegyeket vízmentes tárcsában helyezd el, nehogy elmosódjon a víznyomás.
7. Ha alámerülsz, ne tartsd nyitva a szádát, mert esetleg bacillusokat nyelsz le, amelyek egészségedre károsan hatnak.

E. M.

A Magyar Általános Takarékpénztár Részvénytársaság igazgatósága március 6-án tartott ülésében megállapította az 1927. évi mérleget, amely 1,184.298.09 P (1926-ban 809.421.02 P) tiszta nyereséget tüntet fel, miután már 120.000 pengőt juttatott mérlegben belül a nyugdíjalapnak. Az igazgatóság a március 16-ára egybehívandó rendes közgyűlésnek javasolni fogja, hogy a tartalékalapnak az alapszabályokban meghatározott mértékén túlmenő dotálása után fennmaradó összegből az 1927. üzletévre 6.50 P = 13% osztalék (1926-ban 6 P = 12%) állapíttassék meg. A takarékpénztár az 1927. év folyamán két ízben is emelt tőkét. E tökeemelések révén az intézet alaptőkéje immár 12 millió pengő, tartalékalapjai pedig közel 8 millió pengő.

A *Borsszem Jankó* legközelebbi száma március 20-án jelenik meg

Mesedélutánok Debrecenben

Mint kiküldött tudósítónk jelenti, *Bethlen István grófné* nagy sikerrel olvasta fel néhány szép meséjét a debreceni közönség előtt. Másnap *Bethlen István gróf* aratott hasonló sikert a gazdasági helyzet javulásáról szóló meséivel.

NÁSZÉJSZAKA

a

BELVÁROSI SZÍNHÁZBAN

! A szezon legnagyobb eseménye !

HONTHY HANNA
BERKY LILI GÓZÓN GYULA
DELLY FERENC

Az „Asszonyok tükrözé”-ből.

Irta: Móra Ferenc. (Forrás: napirend)

Abban az időben, mikor Hobiárt basa volt a polgármester Szegeden, két igen nagysejű ember élt a városban. Természetesen papucosmester volt mindkettő, csak hogy az egyik a törököknek csinálta a papucset, a másik a magyaroknak. A törököt hívták Ali Patlidzsának, a magyart hívták Pali Pál Istvánnak. Azt mondani se kell, hogy Ali Patlidzsán a magyar menyecskéknél szabta a papucset, Pali Pál István pedig a török hadi-náknak.

Mert az mindig úgy volt, hogy minden rendes nemzetnek a maga divatja volt a legszebb, de azért a másét hordta.

A közös művészet azonban nem tette egymás ellenségévé a két mestert, sőt inkább az tette őket igazszívű barátokká és egymás magasztalóivá. Mert minél kiválóbb embernek ismeri el az ember a barátját, annál nagyobb a becsülete önmaga előtt.

— Büszke vagyok rá, hogy abban a városban tette le Allah a kenyere-met, ahol olyan papucosos él, aki méltó volna rá, hogy minden huri lábáról

Amely nyájaskodásra a magyar mester így szokta visszacirógatni igazhitű muzulmán szaktársát:

— De bizony te vagy az a mestor, atyám fia, hogy én, ha arkangyal volnék is, csak a te töled mívelt papucsban járnék. Azért nem értöm én azt a sok szelekötya fehérsépet a ti fertálytokban, hogy mért köti az rá magát az ilyen magamfajta csiszliknek a kezemunkájára, mikor a tiedben is járhatna!

Az asszonyi állatok oktalansága volt az eszme-cserék állandó tárgya és ezek az eszme-cserék vagy a vár-beli kafanában folytak le, vagy a palánki görög kocsmájában, vagy csibukozás, vagy ürmösköstolgatás közben. Az pedig egyformán tilalmas művelkedés volt mind a kettő. A basa minden héten kidoboltatta a dellál-lal, hogy aki igazhitű férfiút boritalon ér, annak izzasztó mogyoró-hujjal keneti meg a meztelen talpát; aki jámbor kereszténynek pedig pipacsutóra találtatott az agyarán, azt Móra Balázs, a magyarok tarka bírója kapatta le a tíz körméről.

Ezért aztán azt mondta egyszer Pali Pál István Ali Patlidzsának:

— Hallod-e, török testvér, sajnálnalak ám én tégod, ha egyszer három hétig a talpadat köllene borogatnod szamárszemöldöke-fű levelével és én addig nem okosodhatnék az ékes beszédőtül.

— Bizony, atyámfia, az én szívem félholdja is elhalványodna, ha egyszer a ti pokolra való bírátok odaméretné neked az igazságot, ahol leggömbölyűbb vagy és én holdtöltőtől holdfogytáig nem sütkérezhetnék elméd fényességében.

— Azt mondom én, ne szöröncsétlenkődjünk mink ennyi szájtató nép közt, hanem tisztölj mög engöm holnap délben egy kis hirtelen-hamar-

jára az én hajlékomban, a Latván uccában. Legalább közelről megláthatod, milyen az az asszonyi állat, aki-rül a Markalf próféta azt mondja, hogy zsíros zacskóba kötötte az eszét, oszt a macska mögötte. De ha tökéletlen is, főzni-sütni úgy tud ám, hogy olyat nem öszik a római császár a saját nevenapján se.

— Jaj, testvér, csak hogy én gyöngyomru ember vagyok, — tapogatta a szakálla alatt a gyomrát a török.

— Aztán a próféta is tiltja nekünk azt a förtelmes állatot, amelyet ti is csak úgy hívtok, hogy „disznó”.

— Tisztöltetöm a prófétákat, — kavarodott föl egy kicsit az önérzete a latvánucpai papucosnak. — De a görlicemadarat nem tiltja tán a Szent Mahumend? Mert azzal akarnék kelemeskedni a gyöngye gyomrodnak.

A török azt mondta rá, hogy mán azt vállalja s azzal szíves búcsút vettek egymástól, megállapodván abban, hogy majd karlócai mellett döntik el, sárkánykigyótól lett-e az asszony, vagy, hogy asszonyból lesz a sárkánykigyó. Ali papucos föl-kattogott a várba, Pali papucos pedig hazadöcögött a Latván uccába és kiadta az ordert az asszonynak, hogy másnap délre meg kell sütni azt a két bús ger-

ő vegyen mértéket, — ezt szokta mondani Ali Patlidzsán, aki már akkor is tudta, hogy szép beszéd illik ahhoz, akit a meztelen lábak felruházójának választott ki a gondviselés.

Ráépítés

A szegény pesti partáj sóhaja:
— Nem csoda, ha a lakók csak úgy nyögnek a súlyos terhek alatt. Minden háziúr a lakókra épít.

Fővárosi Operettszínház

Az ideai szezon sláger
jazz-operettje

ZENEBONA

RAGYOGÁS! MULATSÁGOS!
SZENZÁCIÓS!

Amerikai adoma

Egy kereskedelmi utazó büszkén mondta egy nagy áruház főnökének, hogy ő a világ legelső eladója. A cég nyomban szerződött és az utazó az árumintával útnak indult.

Az első napok eredménye siralmas volt. A főnök táviratilag vonta feleletre az utazót, aki így válaszolt:

— Bevallom, hogy én a világnak nem az első, hanem csak a második eladója vagyok. Az első az volt, aki ezt az árut az ön nyakába sózta.

Falusi lány Pesten

— Nagysága kérem, meg tetszik engedni, hogy a völegényem vasárnap délután meglátogasson?

— Kicsoda a maga völegénye, Mari?

— Azt még nem tudom, hiszen idegen vagyok ebben a városban.

A pilóta mint férj

Anyós: Hol van a férjed?

Feleség: Mama, kérlek, beszélj már vele egyszer... Egész délután ide-odarpököd az Óceán fölött.

VÍGSZÍNHÁZ

Móricz Zsigmond új vígjátéka

URI MURI

— Parádés szereposztásban —

licét, amelyik a pitvarajtó fölött kukkurázik. Még pedig az egyiket mazsolaszőlővel megspékelve, mert a töröknek arra csúszik a bor, a másiktól pedig nem kímélve a törökborsot, mert az úgy kívánczik a magyar gyomorba.

— Mán pedig neköm se így, se úgy nem köll, — rángatta panyókára a vállát a mesterné.

— Te neköd? Hát ki kérdezte azt, hogy mi köll te neköd?

— Ű-ügy? — tette a kezét csípőre az asszony.

— Hát én tán éhön tátogjak addig, míg kend föléteni a házat azzal a nagybélű pogánnyal.

— Te? — gerjedt föl a mesterben az úrmös. — Te nem tátogsz, hanem befogod a szádat, úgy hallgatod a kuckóból, hogy tanítgatja egymást két olyan nagyészű ember, mint az Ali, mög a Pali.

A hüvelykujjával is nyomatékokat adott a szónak és az asszony már tapasztalásból tudta, hogy ilyenkor legokosabb hallgatni.

Nem is szolt többet egy igét se, másnap is csak annyit mondott, mikor az ember elment a vasárnapi tanácsba, beleadni az eszét a város dolgába, hogy „aztán ügyeközön ám kend haza, mert én be nem eresztöm azt a kórságos törököt, még magam löszök”.

Azután pedig elbánt a két áldozati állattal, kisütötte őket nyárson szép pirosra, de sem nem mazsolázta, sem nem borsózta, mert ő csak a maga ízében szerette a bús gerlicét. Nem is

hagyott egyebet belőlük, csak a hátuk csontját, azt is kiadta a Bodrinak, aztán megtörülgette a száját, kiült a küszöbre, úgy várta a gazdát, meg a vendéget.

A gazda frissebb volt és mosolygott, mint a tót róza, mert a tanácsban megint elismerték a nagy eszét.

— No, asszony, de ráérsz. Tán ki-sültek már a görlicék?

— Ki is sültek, ki is hültek. Fenjön kend hamar kést, mert mindjárt itt lösz a kutyafejű barátja.

A késfenés mindig az ember dolga. Ügyes ember úgy tudja csattogtatni a kést a fenő kövön, hogy a harmadik szomszédot is eszi az irigység amiatt, amit azzal vágnak. Pali papucsos pedig olyan nagyon ügyes ember volt, hogy az asszony alig tudott tőle szót érteni Ali Patlidzsánnal, mikor oda-suhogott a ház elé az ünneplő kaftánban.

— Jó asszony, itt lakik-e az én barátom, a becsületes Pali Pál István és vár-e már nagyon engem, az ő méltatlan barátját?

— Vár ám, jó embör, mert már nagyon éhes, még az idén nem övött török peesenyét.

— Mi-it beszélsz, te átkozott méhnek tökéletlen gyümölcse?

— Nem halod, te bolond, hogy köszörüli a kést a kamrában? Legelőször is azt a két nagy szörös füledet vágja le, Isten bocsássa meg a gusz-tusát!

— Héj, a sejtán hordjon el benne-tekét! — ordította el magát a török és erre esze nélkül vitte ki a kontyát a Latván uccából.

— Ne te ne! — kurjantotta el magát az asszony és erre Pali papucsos is kiugrott a kamrából, kezében a nagy görbe bicskával.

— Hát tégöd tán a nyavalya tör, te asszony!

— Törje ki kendöt azzal az ördög-fajzotta barátjával együtt! Hát nem látta kend, hogy fölkapta az uccán a két sült gerlicét, oszt elszaladt velük?

— Hű, a könyörgője ne lögyön annak a Mohamed hóna alul kihullott szurokságának! — ered utána a Pali az Alinak, dühösen forgatva a kezében a kardbicskát.

Az ucca végén már majdnem be-érte, mert a töröknek elfogyott a lélekzete. Egy kicsit hátra is billentette a fejét, hátha csak figurázik az a kótyagos gyaurl?

— Csak legalább az egyiket! — emlegette a gyaurl, amint észrevette, hogy a töröknek egyezkedő szándéka van. — Isten neki, a másikat vidd haza békességben, de az egyikét én öszöm mög, ha addig élök is!

— Egyen meg téged a fekete ábrázatu Szarut és Marut angyal! — hö-rögte a török, aki most már világosan látta, hogy az ő magyar barátja emberhússal élő dzsin.

Azzal rúgott egyet magán és ereji maradékával beugrott a várkapun.

Ettől kezdve a két papucsos mester soha többet nem cserélt eszmét egymással és eldöntetlen maradt mind a mai napig, hogy az asszony lette sárkánykigyóból, vagy az asszonyból lesz a sárkánykigyó.

A Népszövetség lázasan keresi a szemüvegét

Genfből jelentik: A népszövetségi tanács elnöke el akarta olvasni Benes följelentését a magyarországi fegyverkezés ügyében, de nem találta a szemüvegét. A tanács úgy határozott, hogy a szemüveg felkutatása végett bizottságot küld ki Magyarországra. Mint beavatott helyről értesülünk, Benes most nagyon izgatott, mert attól tart, hogy Magyarországon nem gyártnak olyan szemüveget, amelyen keresztül a kisdiaok hátán lévő iskolatáskát — *bornyúnak* lehet nézni.

Móricán nem lehet kifogni

— Móric, te megint rossz voltál. Ma délután itt maradsz bezárva az iskolában. Mondd, mért rúgtad meg a Nagy Peti.

— Tanítónéni kérem, a Peti azt mondta, hogy az ő tanítónője szebb, mint az enyém és ezen összevesztünk.

— Vagy úgy!... Na, most az egyszer még megbocsátok.

Pörös magyarok

— És mondja csak, miért pörösködik ez a két mérges szomszéd?

— Egy kutya miatt. Már két év óta folyik a per, hogy kié legyen a kutya és eddig legalább ezer pengőt fizetett rá mind a két fél.

— Na és mit gondol, a végén kié lesz a kutya?

— A kutya?... Az már rég megdöglött.

Felelős szerkesztő és kiadó:
MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:
GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI, Mozsár u. 9. Telefón: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ
előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

BIRÓ MIKLÓS nyomdai műintézetében
VII, Rózsa ucca 25

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1928 MÁRCIUS 10. * 8. (3083.) SZÁM * HATVANEGYEDIK ÉVFOLYAM

A leleplezett békeangyal

avagy:

Nem jó az investgációs ördögöt a falra festeni!

A kínai belviszonyok

Az egyik minisztert *Csen*-nek hívják. S én eltűnődöm csendesesen, Mily állapotok vannak ott, hol Maga a miniszter is — *Csen*.

Arcok és álarcok

— Bethlen azt mondta, hogy a Népszövetségnek Jánus-arca van.
— Na és mit mondott az adópolitikáról? Mert szerintem annak is Jánus-arca van. Bud Jánus-arca.

A pesti villanyórák

Az uccák jobboldaláról balra Tették a villanyórákat, Mintha nem lenne mindegy, Hogy szegények hol állnak.

LAPZÁRTA:

Bud a Népszövetséget is megadóztatja

Értesülésünk szerint Bud Jánosnak fülébe jutott, hogy a Népszövetség állandóan fegyvereket keres Magyarországon. Bud a hír hallatára elhatározta, hogy a háználban oly sokat kereső Népszövetségre könyörtelenül kiveti a megfelelő mértékű kereseti adót.

— Úgy látszik, maga engem tökéletes hülyének néz.
— Pardon, ezen a világon semmim tökéletes.

A t. Ház folyosójáról

— Mért haragszik úgy Sándor Pál a GyOSz-ra?
— Hát még mindig nem tudod?... Ez most a vesszőtárfája.